

MESAJUL 3

„Doresc mult să vă văd...” (Rom 1,11)*

*Prima Audiență a Papei Ioan Paul al II-lea cu Reînnoirea din Italia, Roma,
23 noiembrie 1980*

Dragi frați și surori,

Mulțumesc înainte de toate pentru această vizită plină de bucurie, și mai ales, pentru rugăciunile pe care le-ați înălțat către Domnul pentru mine și pentru responsabilitățile slujirii mele pastorale. Vă spun cu Sfântul Paul că “doresc mult să vă văd pentru a vă împărtăși vreun dar spiritual că să fiți întăriți, sau mai bine pentru a fi mângâiat alături de voi prin credința comună: a voastră și a mea”¹.

În dimineața aceasta am bucuria de a mă întâlni cu adunarea voastră la care văd tineri, adulți, vârstnici, bărbați și femei, solidari în mărturisirea aceiași credințe, susținuți de dorul după aceeași speranță, ținuți împreună de legăturile aceiași iubiri care “a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat”². Acestei “revărsări a Duhului” noi știm că îi datorăm o trăire tot mai profundă a prezenței lui Cristos, cu ajutorul căreia putem să creștem în fiecare zi în cunoașterea plină de iubire a Tatălui. Pe bună dreptate, deci, mișcarea voastră acordă atenție deosebită acțiunii misterioase, dar reale, pe care a treia Persoană a Sfintei Treimi o desfășoară în viața creștinului.

Cuvintele lui Isus din Evanghelie sunt explicite: “Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar El vă va da un alt Mângâietor ca să fie cu voi pentru totdeauna, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi pentru că nu-l vede și nici nu-l cunoaște. Dar voi îl cunoașteți că rămâne la voi și va fi în voi”³.

Înainte de a se înălța la cer, Isus le reînnoiește Apostolilor promisiunea că vor fi botezați “cu Duhul Sfânt”⁴ și plini de puterea⁵ Lui îi vor da mărturie în toată lumea, vorbind “în alte limbi după cum Duhul le dădea să vorbească”⁶. În cartea *Faptele Apostolilor*, Duhul este înfățișat activ și lucrând în cei despre care se povestesc lucruri minunate, fie ei păstori de comunități⁷ sau simpli credincioși⁸.

Nu trezește uimire faptul că și creștinii de atunci și-au format din astfel de experiențe convingerea fermă că “dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al Lui”⁹; și de aceea s-au simțit angajați să “nu stingă Duhul”¹⁰, să “nu-l întristeze”¹¹, ci să

* Versiunea originală în italiană din: “*Insegnamenti di Giovanni Paolo II*”, 1980, III/2, 1386-1390.

¹ *Romani* 1, 11-12.

² *Ibid.* 5, 5.

³ *Ioan* 14, 16-17.

⁴ *Fapte* 1, 5.

⁵ *Ibid.* 2, 2.

⁶ *Ibid.* 2, 4.

⁷ Cf. *Fap* 2, 22-36; 4, 5-22; 5, 31; 9, 17; 15, 28 etc.

⁸ Cf. *ibid.* 4, 31-37; 10, 45-47; 13, 50-52 etc.

⁹ *Romani* 8, 9.

¹⁰ *1 Tesaloniceni* 5, 19.

¹¹ *Efeseni* 4, 30.

“se lase conduși” de El¹², susținuți de speranța că “cine seamănă în Duh, va culege din Duh viața veșnică”¹³.

Într-adevăr, Cristos a încredințat Duhului misiunea de a duce la bun sfârșit “noua creație”, căreia El însuși i-a pus început prin învierea Sa. De la Duhul Sfânt, așadar, trebuie să așteptăm regenerarea progresivă a cosmosului și a omenirii, între “deja”-ul Paștelui și “încă nu”-ul Parusiei.

E important ca și noi, creștinii puși de Providență să trăim în ultimii ani ai mileniului al doilea, să reînviem conștiința adâncă a căilor misterioase prin care Ea își continuă planul de mântuire. Dumnezeu s-a comunicat irevocabil în Cristos.

Și totuși, Duhul Sfânt este acela prin care Cel Înviat trăiește și acționează în permanență în mijlocul nostru și poate să se facă prezent în orice loc și moment din experiența umană a istoriei.

Cu bucurie profundă și înduioșată recunoștință ne reînnoim, așadar, actul de credință în Cristos Mântuitorul, bine știind că “nimeni nu poate să spună ‘Isus este Domnul’ decât prin Duhul Sfânt”¹⁴. El este cel care în unitatea vocației creștine și în multiplicitatea carismelor ne reunește într-un singur trup. El este cel care înfăptuiește sfințirea și unitatea Bisericii¹⁵.

Conciliul Vatican II a dat o atenție deosebită acțiunii multiforme a Duhului în istoria mântuirii: a subliniat “providența minunată” cu care El împinge societatea să se dezvolte către țeluri tot mai înalte de dreptate, de iubire, de libertate¹⁶; i-a ilustrat prezența lucrătoare în Biserică, care este îndemnată de El să îndeplinească planul divin¹⁷ printr-o înțelegere tot mai profundă a revelației¹⁸, păstrată integră de-a lungul timpului¹⁹ și datorită unei angajări tot mai reînnoite de sfințire²⁰ și de comuniune în iubire²¹; a relevat, în sfârșit, acțiunea Lui în credincioșii pe care El îi stimulează la o curajoasă mărturie apostolică²², întărin-du-i prin sacramente și îmbogățindu-i cu “haruri speciale, prin care îi face capabili și dispuși să primească diferite activități și servicii folositoare pentru reînnoirea și creșterea Bisericii”²³.

Ce perspective ample, iubiți fii, se deschid înaintea ochilor noștri! Desigur, nu lipsesc riscurile, pentru că lucrarea Duhului se face în “vase de lut”²⁴, care pot să-i împiedice expansiunea liberă. Voi știți care sunt acestea: o importanță excesivă dată, de exemplu, experienței emoționale cu Divinul; căutarea exagerată a “spectaculosului” și a “extraordinarului”; tolerarea interpretărilor grăbite și deviate ale Scripturii; o închidere în sine care fuge de implicarea apostolică; complăcerea narcisistă care se izolează și se închide... Acestea și altele sunt riscurile care apar pe drumul vostru, și nu numai pe al

¹² Galateni 5, 18.

¹³ Ibid. 6, 8.

¹⁴ 1 Corinteni 12, 3.

¹⁵ Cf. Pontificale Romanum, “Ritus Confirmationis”, 25. 47.

¹⁶ Cf. Gaudium et Spes, 26.

¹⁷ Cf. Lumen Gentium, 17.

¹⁸ Cf. Dei Verbum, 5. 8.

¹⁹ Cf. Lumen Gentium, 25; Dei Verbum, 10.

²⁰ Cf. Lumen Gentium, 4. 40. etc.

²¹ Cf. ibid. 13; Unitatis Redintegratio, 2. 4.

²² Cf. Apostolicam Actuositatem, 3.

²³ Lumen Gentium, 12.

²⁴ Cf. 2 Corinteni 4, 7.

vostru. Vă spun cu Sfântul Paul: "Cercetați toate, păstrați tot ceea ce este bun"²⁵. Adică rămâneți în atitudine de disponibilitate constantă și recunoscătoare față de orice dar pe care Duhul dorește să-l reverse în inimile voastre, fără a uita totuși vreodată, că nu există carismă care să nu fie dată pentru "binele tuturor"²⁶. Năzuiți, în orice caz, la "darurile cele mai bune"²⁷. Și voi știți, în legătură cu aceasta, care este "calea cea mai bună dintre toate"²⁸: într-o pagină minunată, Sfântul Paul indică această cale a iubirii, care singură dă sens și valoare celorlalte daruri²⁹.

Însuflețiți de iubire, voi nu numai că vă veți așeza sub ascultarea spontană și docilă a aceluia pe care "Duhul Sfânt i-a pus ca supraveghetori să păstorească Biserica lui Dumnezeu"³⁰, ci veți simți și nevoia de a vă deschide către o înțelegere tot mai profundă a celorlalți frați, în dorința de a ajunge să fiți împreună cu ei cu adevărat "o inimă și un suflet"³¹. De aici va ieși reînnoirea autentică a Bisericii pe care Conciliul Vatican II a prevestit-o și pe care voi vă străduiți să o însuflețiți cu rugăciunea, cu mărturia, cu slujirea. "Reînnoirea în Duh", de fapt, am amintit-o în Îndemnul Apostolic *Catechesi Tradendae*, "va avea o adevărată rodnicie în Biserică, nu atât în măsura în care va suscita carisme extraordinare, cât mai degrabă în măsura în care va aduce cel mai mare număr posibil de credincioși, pe drumurile vieții de zi cu zi, la un efort umil, răbdător, perseverent de a cunoaște tot mai bine misterul lui Cristos și de a-l mărturisi"³².

Invocând asupra voastră și asupra angajamentului vostru ocrotirea permanentă și iubitoare a Celei care "prin lucrarea Duhului Sfânt" l-a zămislit în sânul său și l-a născut pe Fiul lui Dumnezeu întrupat³³, vă dau din inimă Bindecuvântarea mea Apostolică, pe care o transmit cu bucurie tuturor celor care fac parte din mișcare și tuturor persoanelor care vă sunt dragi în Domnul.

²⁵ 1 Tesaloniceni 5, 21.

²⁶ 1 Corinteni 12, 7.

²⁷ *Ibid.* 12, 31.

²⁸ *Ibid.*

²⁹ Cf. *Ibid.* 13.

³⁰ Cf. *Fapte* 20, 28.

³¹ *Fapte* 4, 32.

³² IOAN PAUL II, *Catechesi Tradendae*, 72.

³³ Cf. *Luca* 1, 35.